

[Arne Larsen.]

kelig ved. Man påstår ganske vist, at årsagen til det anlægsstop, vi har haft, har været mangelen på arbejdskraft, men med den nedskæringspolitik, som regeringen i øvrigt fører, kan vi da meget nemt komme i en situation, at vi får et overskud af arbejdskraft, altså arbejdsløshed, og derfor kan det være betænkeligt at gå ind på disse nedskæringer.

Det giver også en hel række problemer for kommunerne, som det for nærværende vel er noget svært at overskue. Gennem omklassificering af vejene i amtskommunerne pr. 1. april 1967 har en række amtskommuner fået forøget deres landevejsslængde med fra 2 pct. til helt op imod 300 pct., og også det kan give en hel del problemer. Refusionsbestemmelserne vil ramme lidt for vilkårligt, efter hvad jeg kan få indtryk af.

Nedskæringerne af vejudgifterne er nok så alvorlige, men som jeg udtalte ved første behandling kunne sådanne accepteres, hvad angår det sekundære vejnet, hvis det modsvarede af en forøget anlægsvirksomhed fra statens side for det overordnede vejnets vedkommende. Men også her skal der gennemføres nedskæringer, og så kommer vi i den situation, at en række kommuner, især udviklingskommunerne, får en hel masse problemer med deres veje, netop fordi staten ikke klarer sine problemer på tilfredsstillende måde.

Derfor og af mange andre årsager mener jeg ikke, det er tilrådeligt at gennemføre denne nedskæring på disse områder, og mit parti må ved tredje behandling af lovforslaget stemme imod.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Hr. Holmberg stillede et konkret spørgsmål vedrørende vejmilliarderne og lovgivningens regel om, at de skal bruges til vejformål. Jeg er i og for sig enig med hr. Holmberg i, at tiden er løbet fra denne bestemmelse. Dengang man vedtog denne, betragtede man vel nok vejudgifterne som det, bilismen, der betalte skatterne, kostede samfundet, og på dette område må man sige der er sket en betydelig forrykkelse. Derfor kan man heller ikke længere sammenligne selve indtægten af motorafgifterne med de nøgne vejudgifter. Dertil kommer, at det allerede efter den første omlægning af

byrdefordelingen mellem amterne og kommunerne på den ene side og staten på den anden side er blevet vanskeligere og vil blive det i endnu højere grad i den fortsatte proces at se fordelingen, fordi en del af de penge, der i og for sig går ind som vejtilskud, nu er indbygget i et økonomisk mellemværende mellem staten og amterne og kommunerne på en måde, der gør, at det er meget svært at sammenholde disse ting, så også af den grund er jeg enig. Jeg synes bare, det er et spørgsmål, der må tages op i forbindelse med den mere varige ordning, vi skal have inden for hele vejbestyrelseslovgivningen.

Hr. Arne Larsen var inde på den beskæftigelsesmæssige side af den — det erkender jeg — meget betydelige begrænsning, der formentlig ligger i aktiviteten, men jeg kan oplyse, at det anlægsstop, som har været gældende i den forløbne sommer, og hvis virkning vi derfor kan konstatere — og det betød på vejområdet alene for statens vedkommende en formindskelse af udgifterne på ca. 130 mill. kr. — har ikke haft den uheldige virkning, som hr. Arne Larsen frygtede. Jeg vil snarere sige det omvendt sådan, at der er ikke megen realisme i at budgettere med at sætte væsentligt flere arbejder i gang, end der faktisk er arbejdskraft til. Det eneste, man får ud af det, er, at man netop ved at sprede sig over for mange ting får udført for lidt. Jeg tror ikke, at der er nogen risiko her, men det er vel også mere et spørgsmål om den almindelige økonomiske politik.

Jeg vil gerne erkende, som det er blevet nævnt fra flere ordførere, at dette lovforslag, hvis det betragtes isoleret for det år, det er meningen det skal gælde, givet visse steder medfører nogle skævheder mellem kommuner eller amter indbyrdes. Jeg tror ikke, det er teknisk muligt at undgå dette, men mener altså, at man kan trøste sig med, at det er en 1-årig bestemmelse, og at de overførselsmuligheder, der foreligger mellem regnskabsårene i amterne og kommunerne, gør, at der er mulighed for at udjævne de mindre urimeligheder, der kan forekomme.

Til slut vil jeg gerne takke for tilslutningen til lovforslaget og også for et godt og sagligt udvalgsarbejde. Jeg vil så gerne føje til, at det havde selvfølgelig været rart, om jeg også kunne have takket for tilslutningen fra oppositionen. Jeg vil gerne give udtryk